

PARENT

En aquesta forma apareix alterat per dissimilacions el mot *penent* resultant del ll. PENDENTEM 'pendent, vessant'.

Serra de *Parent-rost* (*pəɾən̄rɔst*), la que uneix Collsacreu a la Serra del Corredor entre Arenys de Munt i Vallgorguina (1931, exc. 138). Costa de *Perenllong* a la Conca de Tremp, te. Hortonedà (enq. de R. de la Torre, nº 285).

Aranès *pinent* és adjectiu viu en el sentit de 'rost, molt inclinat' (*PVarGc*, 425b28).

A l'alt Pallars, Torrent de *Pinyet* ja en el Capbreu de 1675 de la Vall d'Assua (Fº 8), amb una *y* deguda a la influència del duplicat *penya* = *pena*.

Paretstortes, V. *Perestortes*

PARLAVÀ

Poble del Baix Empordà, 7 k. al Nord de La Bisbal i a un parell del Ter.

PRON. *pərləbà* en el poble mateix (Casac. 1920), i li diuen que a ells els anomenen «Els Blaus», id. oït a Viladamat (1958, XIII, 149).

MENC. ANT. 1019: «parrochia de *Palacio Rabanicum*» (Villan. *Vj. Lit.* XII, 313); 1031: *Palacio Rafano* (Monsalv. XVII, 68); 1062: St. Felicis *Palatio Rava* (id. XVII, 69, *BABL* III, 409); 1123: *Palatio Ravani* (Monsalv. XVII, 263); 1163: *Palatium Ravani* (*MarcaH.*, col. 1337; *Alsius, Nom.*, 187); 1346: «in par. *Palaraffano*» redempció del bovatge (*Esp. Sagr.* XLIV, 309, Monsalv. XVII, 69); 1359: *Paralavan* (*CoDoACA* XII, 105); 1362: *Palavarano* (*Alsius*, 187); 1691: *Parlavano* (Monsalv. XVII, 68). *Parlava* segell antic a Ca la Vila (*GGC*).

ETIM. És clar que ací hi ha un compost de PALATIUM, tal com he explicat supra, s.v. *Palafrugell*; i així com allí en l'encontre de -z- + R- s'elidí la -z-, però llavors hi hagué metàtesi de les cons. de les síl.labes *la / ra*: així en les menc. de 1359 i 1362, i després s'emudí una *ə* com sol passar en el parlar viu en contacte amb *r*: *ver(e)mar*, *v(e)ritat* etc. El NP és evdit. el germ. HRABAN, cap de família fecunda, i ell mateix ben documentat com NP en les fonts germàniques (Först., 870); (si s'hagués tractat de l'arrel RAFF (de *Rafard*, *Räfulf* etc.), tindriem *Raf-o-raf* amb -f- doncs en les mencions de 1031 i 1316 els clergues s'han vist induïts pel mot viu *rave* provinent de RAPHĀNUS. També un frare, que devia ser d'aquest poble, firma com testimoni en una carta de franqueses atorgada a Torroella de Montgrí any 1265, firma Bernardi de *Palacio Raffano* (Font Rius, *C. d. p.* § 314, p. 461.35) ho fa obeint a aquesta falsa etim.

Altres compostos d'aquest NP *Mont-ravà*, te. Alcover, i *La Mont-ravana*, te. Lliria, s'han estudiat s.v. *M*.

PARNUÉRA

Nom d'una gran partida situada en el marge esquerre del riu Noguera Ribagorçana, poc més avall del llogaret d'Orrit (Pallars Jussà). Malgrat la seva situació, bona part de les terres de conreu pertanyen a les cases del poble d'Areny, que es troba a l'altra banda del riu.

PRON. POP.: *parnuéra*. Hem anotat també *parnuéira* i en una ocasió *parnugéra*.

DOC. ANT. a. 1737: «en los términos del lugar de Orrit --- y partida de *Parnuguera*» (doc. procedent del convent dels carmelites d'Areny i llegit per Terrado, 1995, a l'Arxiu Capítular de la Seu d'Urgell).

ETIM.: El nom és reducció de l'expressió catalana arcaica i dialectal de *part Noguera* 'de més enllà del Noguera', etimologia que ja va ser assenyalada per Coromines (*DECat.* VI, 309b6). La variació fonètica és comprensible en un lloc on es pronuncia *nué* el substantiu comú *noguer*. La gent del país diu *de part demà* [*depár demã*] en el sentit de 'passat demà, després de demà'. És clar que són expressions com *el dia de part demà* i *les terres de part Noguera* les que han donat lloc tant a l'adverbi temporal com al nostre topònim. Per a més detalls sobre aquest ús preposicional del substantiu *part*, vegeu (*DECat.* VI, 308-309).

Coromines fa menció d'altres topònims construïts de la mateixa manera: *Pariglesia* (Figols de la Conca, Pallars Jussà), *Parlaigua* (Les Paüls, Alta Ribagorça), *Part-del-Riu* (Lorxa, Mariola-Aitana). I més enllà de la carena Pirinenca el procediment es repeteix: *Part-arriu* (Artalens, Gave), *Par-le-Bosc* (Landes), *Pargesse* (Haute Garonne). X.T.

Paroixa, V. *Parròquia Parpalla*, -alló, V. *Papa-lló*

PARPERS, *Coll de ~*

Situat entre Dosrius i la Roca del Vallès. Sembla venir del baix llatí i català pre-literari PELLI-PARIUS 'paraire de pells' (cf. *DECat.* VI, 266b20-34 i Balari, *Orígenes*, 18).

PARRA

Com s'ha demostrat en el *DECat.* VI, 299-303,